

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

ΤΟΥ κ. ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

..... ΜΥΣ... ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗ .....

Απόκριές ήταν αυτές που έκανε ο κ. Πολυπορότοπος, επιθεωρητής της Μέσης Εκπαίδευσης, και η λοιπή επιτροπή τις τελευταίες τούτες μέρες, ή εβδομάδα των Παθών!

— "Ήθαμε έδω, κύριοι, για να επιδείξουμε..."

Τι τους ήθελε γά τον βάλλουμε 'Επιτροπή! Τι δουλειά είχε αυτός να φάει να βοηθούσε και να διαλέξει τα δυσκολότερα κορίτσια... Σοφός άνθρωπος, πελαιδωμένος, σοβαρός και ήπιος, τίποτ' άλλο ήθελε αυτά... Αν ήταν για κωνίνα ή για παραγωγή ονόματος, να τον καίλαμε! Άλλα για καίλαμε!... Μια καλλονή αρσένει αυτός, την καλλονή της αδανάτων γλώσσας των προγόνων μας! Κάνει τα άνομα και τα φημια για μένει θαλασσομάνης και έσκαταζόσ από της καλλιτείας και της ισοστασίας των λέξεων, σαν να κάνει ποιήματα φημιστά, περιπαθείς, ήρπαιτες και τονισμένο:

- Φέρω, Μέλλων: Οσομα.
- Ηνιγκα, ήνιγκαμν και ήνιγκαχα.

Χωρίζε κανείς ότι κωνίνα γορδές άραξ και πλήττρα θείων άγωνίων, με τό:

- Φημί, φής, φασί, φατόν, φατόν, φημέν, φατέ, φασί.
- Χωρίζε κανείς ότι άκουση γλώσσα μουσική, άδής έποικιασών:
- Κείρω, κίκαρμαι, κοριός.
- Φητιρω, ήφθαρμαι, φθαριός.

Τι να ξέρει το λοιπόν αυτός, από καλλονή και άριστηία των κοριτσιών, αυτός ο καταναλώσας όλη τη ζωή του στην άριστηία της φρόσης και στην άριστηία της έπιμοιολογίας, και μη πλησίασας κανένα άλλο θηλωκό έκτος της Γραμματικής και της Τεχνολογίας; Είπαμε:

- Κείρω, κίκαρμαι, κοριός.
- Σπειρω, έσπαρμαι, σπαριός.

Και πώς να άποφύγη αυτός την Πρασοΐδα, ή όποια είναι τελεία στη Γραμματική και άάναβατη στην άρθογραφία και να προτιμήσει ως καλλονή την Έλεντινα Παστουμά και τη Ρίρα του Λεπλετιή, ή όποιες έρωτηθείσαι προχθές, κατά τους διαγωνισμούς, περί Μεσαίωνος, έζαμν σύγκρι της έλοξης ούτης μετά της... Μεσοβίας, της όποιας μάλλον έγραφαν τό κο ή μετ' άλλα και περισομένη, μαζαρι και ταυσιλάτηρη έπάνω... —Θά ήταν έγκλημα τό... Θά ήταν άμαρτία!...

Και τό σοβαρότερο, γιατί ν' αναγκαστή και διαφωτιστή και την οικοδόσασιν, στο σπίτι της όποιας μένει και ή όποια του φκάνει ζεστό-ζεστό τό τσάι τό παρό και του βάζει τό βράδυ τό μαζαλί στη κάμαρά του, άνοήθιμος να άποστηρίξει την ζωή της για «Μίς»! Από τό παρό ός τό βράδυ, αυτό τό κορίτσι των παρακολούθει παύ φωνάσοντας και κλάσοντας, Κορημέτα μέχρι διαφώξιος τον μαζόν, στη σεντιζιάτα του.

- Μή κόρη μου, θά με ξεσπίσης!
- Θά με κώνης Μί α, κώνη Πολυπορότοπος! Άμάν, κώνη με Μί α, και έγω θυσία να γενώ για σένα!... "Ό,τι θές...
- Τι άλλο να θέλεις ό φημιός, τί άλλο από την ειρηνική και άναμάρτητη Σεστοκαπιά του θεμιού παρνού και του μαζαλιού του άναμίνου;...
- Μολατατα τά λόγια του κοριτσιού ήρδσαν καθαρά και ζάστερα, σαν ζεσταλένια στ' αυτά του:
- ... κα' έγω θυσία, θυσία να γενώ για σένα!...
- "Ό κ. Έπιθεωρητής καταστολογιάσθηκε:
- Θυσία είστε; Τι θυσία!...
- Θυσία να γενώ για σένα,
- Θυσία; Τό εθ ή τ ασ με τί γούφεται!
- Πού δήτα;
- Τού «Θυσία»;
- Ξέρω κα' έγώ, με γιώτα!...

— Προτείνω την δεσποινίδα Άρναούτογλου!...

—Με γιώτα ή με θρηλόν! Πώς λοιπόν μεταγεμίζεσαι λέξεις όν δεν ξέρεις την γραφή και κατά συνέπεια πολύ περισσότερο την έννοια;... Έν τοιαύτη περιπτώσει πώς θέλεις να γενής και «Μίς»; Άδανάτων, κορίτσι μου!...

—Μά γιατί άδανάτων, τί έχεις να γώσης!... Ένα καλό λόγο μοναγά να πής!... Να με άποστηρίξεις, κα' άμα θά τό πής έσύ, όλοι θά με άρηρίσουν. Άδανάτων! Είμαι δημόσιος υπάλληλος, Έχω δώσει ό ρα ο!... Δεν μπορώ να γίνω και έπίκορος! —Έτσι να ξησπίσω ό,τι έχεις να επιθυμείς, κώνη με Μί α, δάσκαλέ μου!

Τι τους ήθελε να τον βάλλουν επιτροπή για τας... Μύς!...

- Θά με άρηρίσης ήσυχο;
- Θά με κώνης Μί α;
- Καταλαβαίνεις τό λοιπόν, ότι μου έβηνες τσιμπούρι;
- Κώνη με Μί α σέ, κα' έγώ δεν θά σε ξαναμενωλήσω!
- Μά έτσι, παιδί μου, πού με ένοχλεις και δεν ξεκόλλας από κοντά μου, σ'ν δεν είσαι Μί α παιδί!
- Άλλά τί είμαι;
- Ά λ ο γ ό μ υ ν ι α!...

Γιατί λοιπόν να τά τραβήξει όλα αυτά κα' άλλα περισσότερα ό κ. Έπιθεωρητής; Γιατί να βρεθεί προχθές μέσα σε μια συνένδυση μυριακών ανθρώπων, όι όποιο λόγο έλεγε ν' άληθοσκόποιον, άποστηρίζοντες καθένος τη δική του άποφύγη καλλονή, μέχρι του σημείου να μαζεψή ό κόσμος άπ' έξω να γελή και αυτοί να γίνουν μαζαράδες, χωρίς να... μεταγεμιστόν!

—Έ, Άποκριές είναι τώρα, δεν περιάζει! —Τι δεν περιάζει, άδελφέ, πού παρ' όλίγο να μου σπάσουν τό κεφάλι!... Ξύλο, γροθιές, και μαζαλιές. Αυτόι δεν ήσαν άνθρωποι, σ'η κοίτητες περί καλλόνων, άλλα θηρία, ταύροι!... —Ήθαμε έδω, κύριοι, τους είλεν ό κ. Έπιθεωρητής, για να επιδείξουμε όλοι την λυγροφροσύνη και γρηστέαση Μί α, ή όποια να έπεφεί των άλλων περιγεμισών, ή ήθαμε για να επιδείξει έκαστος τους έαντού μ ό σ, την ύγιεινή και την ελαστικότητα και την άποφύγη;

—Άλλά πού να τον άκούση και πού να σσηφρονιστή! Ό καθένας κρατούσε από τό ένα χέρι τό μαστούριον ή την καρέκλα του, και με τό άλλο φουδούζε. Ό ένας υπεδείκνυε ός καλλονή την Σημιαούσαν, της όποιας ή μητή ήταν καθαρός Έλληνας, ό άλλος την Λεγκουδα, όρνούμενος ότι είναι έγκάλλη της Άφροδίτης κα' ό κ. άπηνόμος την Δεσποινίδα Άρναούτογλου, όρνούμενος ότι παρνομίας κώνης δεν είχον ούτε ή Άρτεμις, ούτε ή Αικατερίνη των Μεδίκων... Έπέτειτο λοιπόν σμυγή!...

ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ. (Τό τέλος στο προσεχές)

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΕΣ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΑΡΩΝ

Ένας διανοήσας πού θέλει τον πόλεμο δεν άξίζει περισσότερο από έναν στρατιότη πού άρνείται να πολεμήσει. (Κ α μ π ρ ο ι α κ) —'Η ζωή είναι ένας ήτολογομός, έδουσιμένος όποιοσ δεν πέφτει έξω σ' αυτόν. (Σ ω π ή) —'Η πείρα του κόσμου καταστρέφει την καρδιά, άλλα λεπτίνει τό πνεύμα. (Α α σ σ ε) —Τό δυσκολότερο πράγμα του κόσμου είναι να αναγνωρίσουμε τίς όφελιμες πράξεις των έχθρών μας. (Τ ρ ο υ ν ά ν τ) —'Ο καθόρφης της άλήθειας έχει δύο όψεις, μία πού μεγαλώνει και μία πού μικραίνει. (Β α λ τ ο ο θ)

— Μου έβηνες, κορίτσι μου, τσιμπούρι!...